

200702302/1.

Datum uitspraak: 10 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/45804 en 06/44847 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van
19 februari 2007 in de gedingen tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 oktober 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 4 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar gegrond verklaard en hem alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 februari 2007, verzonden op 5 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, de daartegen door appellant ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

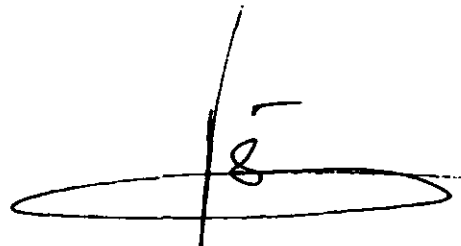
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 augustus 2007

205

Verzonden: 10 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

137

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Regionale directie Zuid-Oost

Postadres: Postbus 70566 5201 CZ 's-Hertogenbosch

Hamerslag & van Haren
T.a.v.: mr. F.L.M. van Haren
Postbus 3269
1001 AB Amsterdam

Bezoekadres

Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10
p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00)
Fax (026) 3241545

Unit
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
V-nummer
Uw kenmerk
Betreft

41A
076 - 596 7895
29 oktober 2003
0001.17.8027
0001.17.8027
011755/FH/mb
Geboren op
Nationaliteit: Libanese
Staatloos

Geachte heer/mevrouw,

Naar aanleiding van uw brief van 28 april 2003 omtrent de situatie en
bericht ik u het volgende.

Het Kabinet heeft op 29 augustus 2003 de eenmalige regeling voor asielzoekers
vastgesteld.

Daarnaast is in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht de inherente
afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Volgens de tekst van en de toelichting op dit
artikel is de bevoegdheid om van een beleidsregel af te wijken beperkt tot bijzondere
gevallen. De belanghebbende moet onevenredig nadeel ondervinden bij het
handhaven van de beleidsregel.

Nu de beslissing in rechte vaststaat, acht ik geen ruimte aanwezig om uw zaak
opnieuw te beoordelen.

Ik neem aan u voldoende te hebben bericht.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze,

drs. N. Bringmann

(senior medewerker)

AFSCHRIJFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 06/45804 en Awb 06/44847

Uitspraak in de geschillen tussen:

geboren op
staatloos,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. N.B. Swart, werkzaam bij Rechtshulp Noord, bureau Groningen,
en

DE MINISTER VAN JUSTITIE, voorheen De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. G.J. Douma, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 28 april 2003 heeft de gemachtigde van eiser met een beroep op schrijnendheid en onder verwijzing naar verweerders discretionaire bevoegdheid een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

1.2. Verweerder heeft bij brief van 29 oktober 2003 eiser bericht dat, nu de beslissing in rechte vaststaat, er geen ruimte aanwezig wordt geacht om de zaak opnieuw te beoordelen. Eiser heeft daartegen op 26 november 2003 bezwaar gemaakt.

1.3. Eiser is op 15 december 2005 gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 4 september 2006, verzonden op 7 september 2006, heeft verweerder het bezwaar van eiser gegrond verklaard en is hij met ingang van 19 juni 2006 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken", geldig tot 19 juni 2007.

1.4. Bij beroepschrift van 14 september 2006, gericht tegen de ingangsdatum van de aan eiser verleende vergunning, heeft eiser op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 06/44847.

1.5. Bij beroepschrift van 20 september 2006, gericht tegen het onderdeel van de bestreden beschikking waarbij is besloten eiser niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning "conform beschikking minister", heeft hij op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep is geregistreerd onder nummer

Zaaknummers: Awb 06/45804 en Awb 06/44847

blad 2

Awb 06/45804. Bij brief van 10 oktober 2006 zijn de gronden van het beroep ingediend. Op 5 januari 2007 zijn de gronden van het beroep aangevuld.

1.6. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft op 29 december 2006 een verweerschrift ingediend. Bij brief van 5 januari 2007 heeft eiser op het verweerschrift gereageerd.

1.7. De beroepen zijn gevoegd behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 12 januari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

A Het beroep onder nummer Awb 06/45804

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft het namens eiser ingediende verzoek van 28 april 2003 aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Naar aanleiding van hetgeen eiser in bezwaar heeft aangevoerd en de stukken die zijn overgelegd is de unit Terugkeer van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Zwolle op 6 februari 2006 verzocht om te bezien of hij inderdaad buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Op 19 juni 2006 is bericht dat zulks het geval is. Eiser komt derhalve in aanmerking voor een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

2.2. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder hem ten onrechte niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning "conform beschikking minister", waarbij het hem is toegestaan te werken zonder tewerkstellingsvergunning. Hij heeft in een zogeheten 14-1 brief aandacht gevraagd voor zijn schrijnende situatie. Nu dit de grondslag van de procedure is, meent eiser dat de bestreden beschikking op dit onderdeel onvoldoende is gemotiveerd.

Beoordeling van het beroep

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep

2.3. Verweerder heeft zich in het verweerschrift primair op het standpunt gesteld dat de rechtbank onbevoegd is kennis te nemen van het tegen de bestreden beschikking van 4 september 2006 ingediende beroepschrift van 20 september 2006, nu eiser daartegen reeds op 14 september 2006 een beroepschrift heeft ingediend. In dit kader stelt verweerder dat slechts één keer kan worden opgekomen tegen eenzelfde besluit. Ter zitting heeft verweerder dat standpunt herhaald.

2.4. De rechtbank overweegt dienaangaande dat verweerders in het verweerschrift ingenomen standpunt niet kan worden gedeeld. Hiertoe overweegt de rechtbank dat het door de gemachtigde van eiser aangeduide uitgebreide beroep van 20 september 2006 eveneens is

Zaaknummers: Awb 06/45804 en Awb 06/44847

blad 3

gericht tegen de bestreden beschikking van 4 september 2006 en als aanvulling daarop kan worden gezien. Bovendien is het beroepsschrift van 20 september 2006 binnen de daarvoor gestelde beroepstermijn als bedoeld in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bij de rechtbank ingediend.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat zij wel bevoegd is kennis te nemen van het beroepsschrift van 20 september 2006. Derhalve kan eiser in zijn beroep worden ontvangen.

Ten aanzien van het beroep van 20 september 2006

2.5. De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder het verzoek van 28 april 2003 terecht heeft aangemerkt als een aanvraag onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

2.6. Anders dan door eiser is aangevoerd overweegt de rechtbank dienaangaande dat verweerder het verzoek van 28 april 2003 op goede gronden heeft gekwalificeerd als een aanvraag verband houdende met het doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Hiertoe acht de rechtbank van belang dat - gehoord verweerder ter zitting - uit de context van de brief van 28 april 2003 en blijkens de inhoud en strekking van de daaraan ten grondslag gelegde brieven van respectievelijk 15 november 2002 en 18 maart 2003 eiser te kennen heeft gegeven om hem, onder gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid van verweerder, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Voorts merkt de rechtbank op dat eiser in de brief van 8 november 2005 verweerder heeft verzocht hem een verblijfsvergunning te verlenen als staatloze die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken *dan wel* hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning onder de beperking "beschikking conform minister". Ter zitting heeft verweerder desgevraagd aangegeven dat niet is toegekomen aan het bepaalde in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000. In dit verband heeft verweerder, hetgeen de rechtbank juist voorkomt, aangegeven dat bij de ingediende aanvraag is uitgegaan van de daarin aangevoerde omstandigheden en de daaraan ten grondslag gelegde stukken. Gelet hierop kan niet worden gezegd dat verweerder niet op zorgvuldige wijze de reikwijdte van het gedane verzoek van 28 april 2003 heeft bepaald. In hetgeen eiser in de gronden van het beroep heeft aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat het verzoek van 28 april 2003 had moeten worden aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van aanvraag onder de beperking "beschikking conform minister". De door de gemachtigde van eiser ter zitting nog naar voren gebrachte argumenten doen daar niet aan af.

2.7. Gelet op het voorgaande is het beroep onder nummer Awb 06/45804 ongegrond.

B Het beroep onder nummer Awb 06/44847

2.8. Verweerder heeft het namens eiser ingediende verzoek van 28 april 2003 aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Naar aanleiding van hetgeen eiser in bezwaar heeft aangevoerd en de stukken die zijn overgelegd is de unit Terugkeer van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Zwolle op 6 februari 2006 verzocht om te bezien of hij inderdaad buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Op 19 juni 2006 is bericht dat zulks het geval is. Eiser komt derhalve in aanmerking voor een

verblijfsvergunning met als doel "verblijf als vreemdeling de buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Nu eerst op 19 juni 2006 een positieve beoordeling is gegeven ten aanzien van de buitenschuld aspecten, wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van 19 juni 2006, geldig tot 19 juni 2007.

2.9. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de ingangsdatum van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier onjuist is. Hij meent dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft aangelegd door te overwegen dat op 19 juni 2006 een positieve beoordeling is gegeven van de buitenschuld aspecten. Uit de Vreemdelingenwet volgt dat een verblijfsvergunning moet worden verleend vanaf het moment dat aan alle voorwaarden wordt voldaan en niet vanaf het moment dat een positieve beoordeling wordt gegeven. Eiser is van mening dat ten onrechte niet is beoordeeld vanaf welk moment hij aan alle voorwaarden voldeed.

Beoordeling van het beroep

2.10. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000, kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in paragraaf C 2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

2.11. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag of verweerder terecht toepassing heeft gegeven aan het nieuwe buitenschuldbeleid als opgenomen in paragraaf C2/8 Vc 2000.

2.12. Eiser heeft in dit verband aangevoerd dat de in paragraaf C2/8 Vc 2000 opgenomen (cumulatieve) voorwaarde dat de vreemdeling, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) moet hebben verzocht, eerst later in het beleid is opgenomen. Hij meent dat op grond van artikel 3.103 Vb 2000 de aanvraag moet worden getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen. Dit betekent volgens eiser dat niet aan hem kan worden tegengeworpen dat de IND eerst op 19 juni 2006 het onderzoek naar aanleiding van het verzoek om bemiddeling had afgerond en de verblijfsvergunning eerder had moeten worden verstrekt.

2.13. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt. Ingevolge artikel 3.103 Vb 2000 wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de wet anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, voor de vreemdeling gunstiger is. Voormeld artikel strekt ertoe te voorkomen dat wijzigingen in het recht, die plaatsvinden nadat een aanvraag is gedaan, waarop nog niet is beslist, ten nadele van de aanvrager uitvallen (Nota van toelichting, Stb. 2000, 497, p. 171).

Volgens paragraaf C2/8 (oud) Vc 2000, zoals deze luidde vóór de bekendmaking van het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2005/11 (TBV 2005/11), dient de staatloze vreemdeling om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning zich te wenden tot de vertegenwoordiging van de landen van eerder verblijf. In voormeld beleid staat vermeld dat de staatloze in aanmerking komt voor verblijf indien aan de daarin genoemde vier cumulatieve voorwaarden wordt voldaan.

In TBV 2005/11 is vermeld dat paragraaf C2/8 Vc 2000 wordt gewijzigd. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd aangegeven dat de wijziging van paragraaf C2/8 Vc 2000 weliswaar een wijziging van het recht inhoudt, doch nu de wijziging niet ten nadele strekt van verzoekster terecht toepassing is gegeven aan het nieuwe buitenschuldbeleid. Uit paragraaf C2/8 Vc 2000 blijkt dat het beleid ruimer is geformuleerd in die zin dat het gaat om vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken. Hieruit volgt dat, zoals ook verweerder ter zitting heeft aangegeven, niet meer is vereist dat de vreemdeling aantoont dat hij staatloos is als bedoeld in paragraaf C2/8 (oud) Vc 2000.

De rechtbank is, het voorgaande in ogenschouw genomen, van oordeel dat verweerder gelet op het bepaalde in artikel 3.103 Vb 2000, terecht toepassing heeft gegeven aan het beleid als bedoeld in paragraaf C2/8 Vc 2000, zoals dit is komen te luiden na eerdergenoemde TBV 2005/11. De stelling van eiser dat de voorwaarde dat de vreemdeling, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) moet hebben verzocht, niet in paragraaf C2/8 (oud) Vc 2000 was opgenomen, kan aan het voorgaande niet afdoen. Daar komt nog bij dat de gemachtigde van eiser ter zitting geen concrete datum heeft genoemd waarop de verblijfsvergunning zou moeten ingaan. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat van een hernieuwde bemiddeling is afgezien en dat de unit Terugkeer heeft onderzocht of eiser aan de voorwaarden voldeed.

2.14. Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aan eiseres verleende verblijfsvergunning eerst met ingang van 19 juni 2006 kon worden verleend. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Artikel 26, eerste lid, Vw 2000 luidt: "de verblijfsvergunning, die van rechtswege rechtmatig verblijf inhoudt, wordt verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen".

In de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 oktober 2004, nr. 200405661/1 (JV 2004/465) en van 19 juli 2006, nr. 200601466/1 (LJN: AY5185) heeft de Afdeling overwogen dat de tekst van artikel 26, eerste lid, Vw 2000 bepalend is voor de uitleg van dit artikellid, aangezien in dit artikellid in duidelijke bewoordingen is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet. De rechter komt derhalve niet toe aan een van die tekst afwijkende uitleg.

Gelet op het voorgaande en op de omstandigheid dat het aan de vreemdeling is om aan te tonen dat hij aan alle voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning voldoet, kan de rechtbank niet anders oordelen dan dat eiser eerst op 19 juni 2006 met het resultaat van het door de unit Terugkeer van de IND verrichte onderzoek of hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken daadwerkelijk heeft aangetoond dat hij aan de cumulatieve voorwaarden voldeed, als neergelegd in paragraaf C2/8.3 Vc 2000. In de door de gemachtigde van eiser ter zitting aangedragen argumenten ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de ingangsdatum van de aan eiser verleende verblijfsvergunning reeds met ingang van de datum van de aanvraag had moeten ingaan. De ter zitting ingenomen stelling dat eiser de IND reeds in 1997 om bemiddeling heeft verzocht en dat hij tevens bij de ambassade is gepresenteerd doet aan het voorgaande niet af. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder terecht aan eiser met ingang van 19 juni 2006 de verblijfsvergunning

Zaaknummers: Awb 06/45804 en Awb 06/44847

blad 6

regulier bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" heeft verleend.

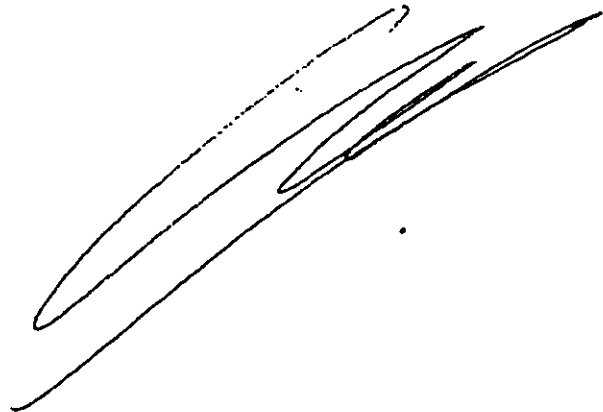
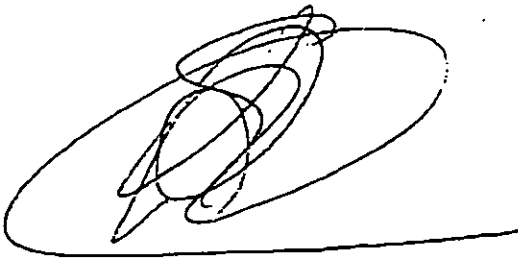
2.15. Gelet op het voorgaande is het beroep onder nummer Awb 06/44847 ongegrond.

2.16. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

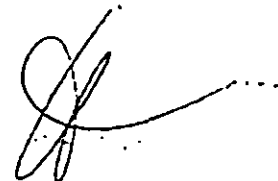
De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 19 februari 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 5 Mrt 2007

per fax vooruit: 070-365 13 80

AANGETEKENDE
 Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1907	
B	30 MRT 2007
ZAAKNR. 200702302	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bureau Groningen

Postbus 47
 9700 AA Groningen
 Stedumerlaan 8
 9735 AC Groningen
 T) 050 - 547 47 50
 F) 050 - 313 85 88
 E) info.gron@rechtshulpnoord.nl

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Datum	30 maart 2007	Van	mr. N.B. Swart
Uw kenmerk		Doorkiesnr	
Ons kenmerk	10032100/215/pw	E-mail	b.swart@rechtshulpnoord.nl
Betreft	hoger beroep gericht tegen de beslissing Rechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Groningen Vreemdelingenkamer van 19 februari 2007 verzonden 5 maart 2007 inzake		

Geacht college,

1. Bij uitspraak van 19 februari 2007 verzonden op 5 maart 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer het beroep van appellant tegen de ingangsdatum en het niet verstrekken van een verblijfsvergunning met als verblijfsdoel "conform beschikking minister" zoals bepaald in de beslissing van verweerder van 4 september 2006, ongegrond verklaard.
2. Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank. Namens appellant wordt hoger beroep aangetekend. Ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gemachtigd. Ik verzoek u het griffiegeld van onze rekening-courant af te schrijven. Het hoger beroepschrift is gebaseerd op de volgende grieven.

Inleiding

Op 23 augustus 2001 heeft appellant middels het vereiste formulier een verblijfsvergunning aangevraagd met als verblijfsdoel: "Verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". Op deze aanvraag is tot op heden niet beslist.

Op 28 april 2003 heeft de toenmalige gemachtigde een 14-1 brief geschreven. De aanvraag is door de IND ook opgevat als een beroep op de bijzondere aandacht van de minister voor schrijnende gevallen, zo blijkt uit de ontvangstbevestigingen van april 2003:

"Op 2 mei 2003(moet zijn 28 april 2003) hebt u aandacht gevraagd voor uw appellanten Laoani familie met een beroep op de bijzondere aandacht van de minister voor schrijnende gevallen"

Op 4 september 2006 is het bezwaarschrift, ingediend tegen de afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning in verband met de schrijnende situatie, gegrond verklaard en wordt een verblijfsvergunning verstrekt met als doel: "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". De ingangsdatum van de verblijfsvergunning wordt op 19 juni 2006 bepaald.

Tegen twee onderdelen van deze beslissing is beroep ingesteld.

- Het niet beslissen op de aanvraag met het verblijfsdoel "conform beschikking minister" in verband met de 14-1 brief.
- De ingangsdatum

Tegen de overige onderdelen van de beslissing is geen beroep ingesteld, zodat de beoordeling van het beroep zich tot deze onderdelen beperkt. Tegen de beslissing wel een verblijfsvergunning te verstrekken als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland is vertrokken is nadrukkelijk geen beroep ingesteld.

Op 19 februari 2007, verzonden 5 maart 2007 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Dit hoger beroepsschrift richt zich tegen deze ongegrondverklaring.

Het is van het grootste belang voor de rechtseenheid en uitleg van de wet dat uw college zich gemotiveerd uitspreekt over de volgende grieven. Deze grieven zien niet alleen op de feitelijke situatie van appellant maar zien vooral op de uitleg en uitvoering van de wet en het beleid door de IND.

Het bepalen van het verblijfsdoel

Grief 1

In rechtsoverweging 2.6 geeft de rechtbank ten onrechte aan dat het verzoek van 28 april 2003 op goede gronden gekwalificeerd is al een aanvraag met als doel: 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken' en dat niet getoetst hoeft te worden aan de criteria behorende bij het verblijfsdoel dat ziet op schijnende zaken.

Toelichting op de grief:

a

De rechtbank komt tot deze conclusie op grond van de aan de aanvraag ten grondslag liggende stukken. De rechtbank miskent hiermee dat het voor het bepalen van het verblijfsdoel van belang is wat in de aanvraag is aangegeven, niet naar welke stukken wordt verwezen voor een toelichting op de achtergrond van de familie. In de 14-1 brief staat duidelijk aangegeven dat een verblijfsvergunning wordt beoogd vanwege de bijzondere schijnende situatie van appellant en dat wordt verzocht met gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning te verstrekken. Het feit dat voor de achtergrond van de familie naar stukken wordt verwezen die ook gaan over het buitenschuld criterium doet hier niet aan af.

Onder het kopje 'onderwerp van de beschikking' in de bestreden beslissing staat duidelijk vermeld dat de beslissing betrekking heeft op het bezwaarschrift van 26 november 2003 tegen de beschikking van 29 oktober 2003 waarbij is medegedeeld dat nu de beslissing in rechte vaststaat er geen ruimte aanwezig wordt geacht om de zaak opnieuw te beoordelen. Dit ziet duidelijk op een 14-1 aanvraag, niet op een aanvraag in het kader van het buitenschuld criterium. Overigens is naar aanleiding van exact hetzelfde bezwaarschrift ten aanzien van broer . besloten dat het onderwerp van de beslissing 'bijzonder onvoorzien geval' is.

b

Daarnaast gaat de rechtbank voorbij aan de formele eisen die worden gesteld aan een aanvraag. De aanvraag van 28 april 2003 is ingediend zonder gebruikmaking van een in het vreemdelingenvoorschrift vastgesteld formulier, de aanvraag is niet in persoon ingediend in de gemeente waar de vreemdeling zijn woonplaats heeft, en er zijn geen leges betaald. De aanvraag is schriftelijk ingediend en gericht aan de Minister.

Op grond van de huidige wet- en regelgeving moet deze aanvraag worden opgevat als een 14-1 brief en als zodanig worden beoordeeld. Dit kan door de 14-1 brief op te vatten als een asielgerelateerde aanvraag, en in dit kader ambtshalve aan het buitenschuld criterium te toetsen, of door de aanvraag op te vatten als een reguliere aanvraag. In beide situaties moet ook getoetst worden aan de criteria zoals Minister Hirsch Ballin deze in zijn brief van 21 februari 2007 heeft verwoord.

De rechtbank gaat er ten onrechte van uit dat een 14-1 brief kan worden gekwalificeerd als een reguliere aanvraag met als doel: verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

c

Tot slot gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat de IND de aanvraag van 28 april 2003 meerdere malen heeft gekwalificeerd als 14-1 brief en dat appellant, er dan ook van uit mag gaan dat de aanvraag van 28 april 2003 als 14-1 brief met bij behorende toetscriteria, zal worden beoordeeld. Het is immers niet mogelijk het beoogde verblijfsdoel gedurende de procedure te wijzigen. Uit artikel 3.100Vb en VC B1/2.1 blijkt duidelijk dat op een aanvraag moet worden beslist zoals deze is ingediend. Indien men hangende de besluitvorming nog een ander doel nastreeft moet hiervoor een aparte aanvraag worden ingediend. Dit is hier gebeurd.

Het feit dat gemachtigde op 8 november 2005 heeft verzocht een buitenschuldverblijfsvergunning te verstrekken dan wel een verblijfsvergunning conform beschikking minister, zoals de rechtbank in r.o. 2.6 stelt, doet hier niet aan af. Voor appellant stonden immers op dat moment nog twee aanvragen ter toetsing aan twee verschillende verblijfsdoelen open. Hij verzoekt middels de brief van 8 november 2005 om hier op te beslissen. Het feit dat hij verzoekt deze aanvragen in te willigen impliceert niet dat hij de aanvraag te toetsen in verband met de schijnende situatie intrekt.

Overigens heeft gemachtigde op 27 september 2005 de 14-1 brief nogmaals nadrukkelijk bevestigd en verzocht te beslissen op het bezwaarschrift van 26 november 2003. Op 29 oktober 2003 is de aanvraag afgewezen.

Ook in het bezwaarschrift van 26 november 2003 wordt duidelijk verwezen naar het beleid, zoals dat geldt ten aanzien van schrijnende gevallen. Op pagina 3, derde alinea van dit bezwaarschrift wordt aangegeven, dat het gezin in een schrijnende situatie verkeert vanwege een combinatie van factoren (zeer lange verblijfsduur in Nederland, de gezinsomstandigheden, het feit dat de kinderen in Nederland zijn opgegroeid en het feit dat zij Nederland niet kunnen verlaten).

In de brief van 18 november 2005 geeft de IND aan dat het bezwaarschrift wordt behandeld door "unit bezwaar 14-1".

In december 2005 heeft in deze procedure een hoorzitting plaatsgevonden. Tijdens deze hoorzitting zijn alle factoren uitgebreid besproken. Op verzoek van de IND is nog een medische verklaring nagezonden. Indien alleen een buitenschuldaanvraag openstond zou hier niet om zijn verzocht.

Hieruit blijkt duidelijk dat ook de IND aanvraag heeft opgevat als 14-1 brief.

Uitleg van 3.103Vb

In rechtsoverweging 2.13 gaat de rechtbank in op de vraag of getoetst moet worden aan het beleid zoals dit gold ten tijde van de aanvraag in 2003, of aan het beleid zoals dit is gaan gelden na TBV 2005/11

Grief 2

Ten onrechte stelt de rechtbank in r.o. 2.13 dat getoetst moet worden aan het beleid zoals dit is ingevoerd per TBV 2005/11. De rechtbank miskent hiermee dat de hoofdregel van artikel 3.103 Vb is dat getoetst moet worden aan het beleid zoals dit gold ten tijde van de aanvraag. Als uitzondering geeft artikel 3.103 aan: tenzij "het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven voor de vreemdeling gunstiger is". Ten onrechte meent de rechtbank aan dat deze uitzondering hier van toepassing is.

Toelichting op de grief

a. Ruimer beleid door TBV 2005/11?

De rechtbank geeft aan dat nu het beleid zoals dit is ingevoerd bij TBV 2005/11 ruimer is geformuleerd omdat ook niet-staatlozen nu in aanmerking kunnen komen voor deze verblijfsvergunning, een uitzondering op de hoofdregel van artikel 3.103 Vb gerechtvaardigd is.

Het feit dat de voorwaarde dat de vreemdeling om bemiddeling van de IND moet hebben verzocht aan het beleid is toegevoegd "kan aan het voorgaande niet afdoen", zo stelt de rechtbank.

De rechtbank miskent hiermee dat het feit dat het nieuwe beleid voor sommige vreemdelingen een verbetering betekent, niet doorslaggevend is voor de vraag aan welk recht getoetst moet worden. Artikel 3.103 Vb geeft als uitzondering aan dat aan het "nieuwe" recht getoetst moet worden als dit voor de vreemdeling gunstiger is. Artikel 3.103 geeft niet aan dat aan het nieuwe recht getoetst moet worden als dit gemiddeld genomen voor alle vreemdelingen in Nederland als ruimer moet worden beschouwd. Nu het "nieuwe recht" voor appellant niet als gunstiger kan worden beschouwd, moet getoetst worden aan het recht zoals dit gold ten tijde van de aanvraag.

b. geen concrete datum genoemd door appellant

Bij de vaststelling dat aan het "nieuwe recht" moet worden getoetst neemt de rechtbank verder in overweging dat door appellant geen concrete datum is genoemd waarop de verblijfsvergunning zou moeten ingaan. Los van het feit dat dit geen enkele invloed heeft op de toepassing en de uitleg van artikel 3.103 Vb, miskent de rechtbank hiermee dat het aan het bestuursorgaan is een goed gemotiveerde beslissing te geven, gebaseerd op de juiste feiten met een juiste toepassing van wet en regelgeving. Op het moment dat de beslissing van het bestuursorgaan niet aan deze vereisten voldoet, komt de beslissing voor vernietiging in aanmerking. Vervolgens moet het bestuursorgaan opnieuw, gemotiveerd en met een juiste toepassing van het recht beslissen. Het is niet aan appellant om op de stoel van het bestuursorgaan te gaan zitten en deze toets over te nemen.

Nu uitgebreid is gemotiveerd waarom de bestreden beslissing voor vernietiging in aanmerking komt, maakt de rechtbank ten onrechte het verwijt aan appellant dat appellant niet op de stoel van het bestuursorgaan is gaan zitten en geen concrete datum heeft genoemd.

c. van hernieuwde bemiddeling afgezien

Tot slot merkt de rechtbank op dat in dit kader wordt meegewogen dat door de IND van hernieuwde bemiddeling is afgezien en de Unit Terugkeer heeft onderzocht of aan de voorwaarden is voldaan.

Het is onduidelijk wat de rechtbank hiermee bedoeld. Voor de toepassing en uitleg van artikel 3.103 Vb is deze constatering niet relevant.

Het feit dat is besloten van hernieuwde bemiddeling af te zien is wel relevant voor de toepassing van artikel 26 lid 1 Vw. Dit komt aan de orde in grief 3.

Grief 3

In r.o. 2.14 overweegt de rechtbank ten onrechte dat omdat de unit terugkeer pas op 19 juni 2006 met het resultaat van het onderzoek of appellant aan alle voorwaarden voldoet komt, pas op die datum is voldaan aan alle voorwaarden om in het bezit te worden gesteld van een verblijfsvergunning.

Toelichting

a. Wat is er gebeurd op 19 juni 2006?

In de beslissing van 4 september 2006 wordt aangegeven dat op 19 juni 2006 door de IND een positieve beoordeling is gegeven ten aanzien van de buitenschuldaspecten.

In het verweerschrift wordt aangegeven dat op 19 juni 2006 besloten is dat bemiddeling door de IND niet het gewenste resultaat heeft gehad.

In rechtsoverweging 2.13 geeft de rechtbank aan dat op 19 juni 2006 is besloten af te zien van hernieuwde bemiddeling.

Tijdens de zitting is naar voren gekomen dat gekozen is voor de datum 19 juni 2006 op basis van een interne memo. De IND weigerde deze interne memo toe te voegen aan het procesdossier of op andere wijze een kopie te verstrekken. Tijdens de zitting heeft verweerder gebruik wel gemaakt van deze interne memo en de inhoud (misschien gedeeltelijk) mondeling gedeeld. Noch aan de rechtbank, noch aan appellant is een kopie verstrekt, ondanks een uitdrukkelijk verzoek hiertoe van appellant en ernstige protesten na de weigering van verweerder (zie verder grief 4).

Hierdoor blijft het onduidelijk waarom gekozen is voor 19 juni 2006 en is alleen hierom de beslissing van 4 september 2006 onvoldoende gemotiveerd. Voorzover u hieraan voorbij mocht willen gaan wordt per mogelijke motivering het volgende overwogen:

b. Op 19 juni 2006 heeft een positieve beoordeling plaatsgevonden :

Als deze motivering voor waar wordt gehouden valt het volgende op te merken:

Het is in strijd met artikel 26 Vw de verblijfsvergunning te verstrekken vanaf het moment dat de beoordeling plaatsvindt. De verblijfsvergunning moet worden verstrekt vanaf het moment dat men aan alle voorwaarden voldoet.

c. Op 19 juni 2006 besloten is dat bemiddeling door de IND niet het gewenste resultaat heeft gehad.

Het is onduidelijk hoe de IND op 19 juni 2006 tot deze conclusie is gekomen. Heeft op die datum de ambassade een laatste negatief oordeel gegeven of is dit al veel eerder gebeurd en wordt dit pas op 19 juni 2006 geconcludeerd? De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd. Als de ambassade al eerder heeft geantwoord (en dit lijkt waarschijnlijk) dan dient bij de vaststelling van de ingangsdatum hier rekening mee gehouden te worden. Niet de datum waarop de IND dit vaststelt is relevant voor de vaststelling van de ingangsdatum.

d. Op 19 juni 2006 heeft de IND besloten van hernieuwde bemiddeling af te zien

Als deze motivering voor waar wordt gehouden valt het volgende op te merken:

Ten onrechte is de verblijfsvergunning niet verstrekt vanaf het moment dat de eerste bemiddeling heeft plaatsgevonden. In de voorwaarden voor het verstrekken van de verblijfsvergunning staat immers niet vermeld dat men twee maal om bemiddeling moet verzoeken. Overigens is een van de voorwaarden dat men om bemiddeling moet verzoeken. Niet dat de IND moet besluiten van verdere bemiddeling af te zien. Ten onrechte is de verblijfsvergunning niet verstrekt vanaf het moment dat appellant aan alle voorwaarden voldoet.

e. Het verzoek om bemiddeling uit 1997

Ten onrechte geeft de rechtbank in r.o. 2.14 aan dat het feit dat in 1997 al om bemiddeling is verzocht niet relevant zou zijn voor de vraag wanneer aan de voorwaarden voor de verblijfsvergunning is voldaan.

Het ontbreken in het procesdossier van de aan de beslissing ten grondslag liggende stukken

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank ongemotiveerd voorbij gegaan aan de stelling van appellant ter zitting, dat hij ernstig in zijn belangen wordt geschaad doordat de IND weigert een stuk (waar de beslissing op is gebaseerd) toe te voegen aan het procesdossier of op andere wijze te overleggen. De rechtbank heeft ten onrechte nagelaten hier consequenties aan te verbinden en heeft de onrechte nagelaten de IND op te dragen dit stuk alsnog te overleggen onder oplegging van een redelijke termijn om te reageren.

Toelichting

Pas tijdens de zitting van 12 januari 2007 heeft verweerder kenbaar gemaakt dat zich in het dossier een interne memo bevindt op grond waarvan besloten is de ingangsdatum van de beslissing op 19 juni 2006 vast te stellen.

Verweerder was bereid de inhoud van de memo mede te delen maar weigerde een afschrift ter beschikking te stellen. Tijdens de zitting is hier tegen geprotesteerd. Het niet overleggen van een processtuk is in strijd met de goede procesorde. Het feit dat dit pas tijdens de zitting is gebleken, en hier derhalve niet gemotiveerd op in kon worden gegaan in het beroepschrift of pleitnota is geen reden voor de rechtbank ongemotiveerd aan deze protesten voorbij te gaan.

Door het onthouden van de memo heeft appellant zijn beroepschrift niet goed kunnen voorbereiden en onderbouwen. Dit klemmt temeer nu deze memo de grondslag is voor de beslissing de ingangsdatum te bepalen op 19 juni 2006. Het feit dat deze memo "intern" zou zijn en slechts de "privé-mening" zou bevatten van een ambtenaar, zoals door verweerder werd aangevoerd ter ondersteuning van het besluit dit stuk niet te overleggen, is ongeloofwaardig. Nu door verweerder is aangegeven dat op basis van deze memo is besloten de verblijfsvergunning per 19 juni 2006 te laten ingaan is deze memo niet slechts een "privé-mening". Een beslissing baseren op een "privé-mening" is immers volstrekt onzorgvuldig.

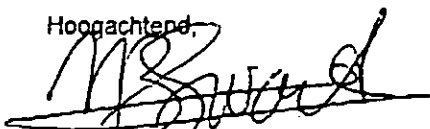
Verder is deze memo niet intern meer nu verweerder deze memo ten grondslag heeft gelegd aan de bestreden beslissing en hier ter zitting ook uit heeft geciteerd.

Door het aan verweerder toe te staan, zonder sancties, processtukken uit het procesdossier weg te laten, staat voor elk bestuursorgaan de deur open om naar eigen willekeur processtukken weg te laten uit het procesdossier.

In dit concrete geval is appellant in zijn belangen geschaad.

Appellant verzoekt u de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen en het ingestelde hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Hoogachtend,

N.B. SwartProducties:

- 1 kopie bestreden beslissing Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen van 19 februari 2007, verzonden 5 maart 2007